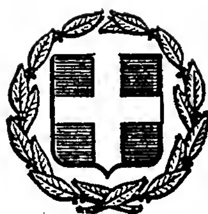

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1980

ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
374

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. 1038 (1)

Περὶ κηρύξεως ὡς ἀναδασωτέας Δασικῆς ἐκτάσεως 180 στρεμμάτων, στὶς θέσεις Φαλκὸς καὶ Γκοὺρ Σταυραετοῦ τῆς Κοινότητας Δάρα, τοῦ Ν. Ἀρκαδίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Σύμφωνα μέ :

1. Τὶς διατάξεις : α) τοῦ ἄρθρου 117 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος, β) τῶν ἄρθρων 188-205 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», γ) τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 666/1977 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς Ἐποικιστικῆς Νομοθεσίας», δ) τοῦ Νόμου 3200/1955 «περὶ Διοικητικῆς Ἀποκεντρώσεως», σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 532/1970 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» καὶ τοῦ 709/1970 Β.Δ/τος ποὺ ἐκδόθηκε σ' ἐκτέλεση αὐτοῦ.

2. Τὶς ἑξῆς διαταγὲς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας : α) 5684/499/ἐγκ. 48/11.2.1971, β) 114812/2946/ἐγκ. 154/24.10.1975, γ) 10582/539/13.2.1976, δ) 217606/1610/13.6.1977.

3. Τὴν 5618/27.11.1979 πρόταση τῆς ἁρμόδιας Δασικῆς Ἀρχῆς, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία προτείνεται ἡ κήρυξη ὡς ἀναδασωτέας τῆς ὑπόψη ἐκτάσεως.

4. Τὴ 2/30.5.1980 γνωμοδότηση τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Δασῶν Ν. Ἀρκαδίας.

5. Τὴν ἀνάγκη προστασίας τῆς ἐκτάσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς δασικῆς βλαστήσεως φυσικῶς ἢ τεχνητῶς, ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε ὡς ἀναδασωτέα τὴ Δασικὴ ἔκταση 180 στρέμματα, ποὺ βρίσκεται στὶς θέσεις Φαλκὸς καὶ Γκοὺρ Σταυραετοῦ τῆς περιφέρειας Δάρα, τοῦ Ν. Ἀρκαδίας μὲ σκοπὸ τὴν προστασία της καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς δασικῆς βλαστήσεως.

Ἡ βλάστηση τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀραιὰ ἄτομα πρίνου, ἀσφάκες, γκόρτσιές, φλόμους.

Σχετικὸ τὸ σχεδιάγραμμα μὲ κλίμακα 1 : 50.000, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς καὶ στὸ ὁποῖο ἡ ἔκταση φαίνεται μὲ τὰ στοιχεῖα α, β καὶ μὲ τὰ ἑξῆς ὅρια :

Στὴ θέση Φαλκὸς :

Ἀνατολικὰ : Σπηλιὰ Παπαγιώργη
Δυτικὰ : Ρέμμα Κεκέρη
Βόρεια : Κόκκινος Βράχος
Νότια : Χωριὸ Δάρα

Στὴ θέση Γκοὺρ Σταυραετοῦ :

Μάντρα Μαριγῶς
Δυτικὰ : Γραμμὴ παληᾶς δεξαμενῆς
Βόρεια : Ἀγροτικὴ ὁδὸς πρὸς βουνὸ καὶ Μάνεζε
Νότια : Γραμμὴ παληᾶς δεξαμενῆς.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τρίπολη, 4 Ἰουνίου 1980

Ὁ Νομάρχης
Β. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

Απόσπασμα Χάρτη περιοχής Κοινότητος Δάρα με τις αναδασωτέες επιφάνειες

Κλίμαξ 1:50.000

Υπόμνημα

Αναδασωτέες επιφάνειες

Εθνική οδός

Ατραπός

Ποταμός

Βυτίνα 21 Νοεμβρίου [illegible]

Ο συντάξας	Ο Δασάρχης	Ο Δ/ντής Δασών [illegible]
[illegible]	[illegible]	Γ. Παπαχ[illegible]
Δασολόγος	Δασολόγος με 4ο βαθμό	Δασολόγος με 2ο βαθμό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀριθ. Φ. 1420/33496 (2)

Περὶ εἰδοποιήσεως γιὰ παρακατάθεση ἀποζημιώσεως ἀπὸ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση γιὰ ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς στὴ Χίο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1. Σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ Ν.Δ. 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», πληροφοροῦμε ὅσους:

α) Ἔχουν δικαιώματα κυριότητας ἢ ἄλλα ἐμπράγματα δικαιώματα στὸ ἀκίνητο ποὺ ἀπαλλοτριώθηκε δυνάμει τῆς Π. 3926/2593/28.5.79 κοινῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως (ΦΕΚ 424/16.8.79 τ. Δ') γιὰ ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς στὴ Χίο.

β) Ἔχουν ἐγγράψει ὑποθήκη ἢ ἔχουν ἐπιβάλει κατάσχεση ἢ μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο διεκδικοῦν τὸ ἀκίνητο ποὺ ἀπαλλοτριώθηκε, ὅτι ἡ ἀποζημίωση ποὺ καθόρισε τὸ Μονομελὲς Πρωτοδικεῖο Χίου μὲ τὴν ἀπόφασή του ἀριθμὸς 6/1980 γιὰ τὸ ἀκίνητο καὶ γιὰ τὰ ὑπερκείμενα αὐτοῦ ὅπως αὐτὰ φαίνονται στὸ κτηματολογικὸ διάγραμμα ποὺ συνοδεύει τὴν ἀπόφαση ἀπαλλοτριώσεως καὶ στὸ σχετικὸ κτηματολογικὸ πίνακα ἔχει κατατεθεῖ στὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων (κεντρικὴ Ὑπηρεσία) καὶ ἔχει ἐκδοθεῖ γραμμάτιο συστάσεως παρακαταθήκης ἀριθμὸς 592544/27.6.1980 γιὰ δύο ἑκατομμύρια πενήντα τρεῖς χιλιάδες ὀκτακόσιες (2.053.800) δραχμές.

2. Ἡ ἀποζημίωση αὐτὴ εἶναι ἀποδοτέα στοὺς δικαιούχους ποὺ θὰ ἀναγνωρισθοῦν σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο.

Ἡ ἀνακοίνωση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 30 Ἰουνίου 1980

Μὲ ἐντολὴ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς
ΝΙΚ. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς παραδοσιακῶν τῶν οἰκισμῶν τῆς περιοχῆς Πηλίου καὶ καθορισμοῦ εἰδικῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀνήκουν οὗτοι.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 9, 10 (παρ. 2) καὶ 11 αὐτοῦ.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363/Α') καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 68, 69, 70, 71, 72, 79 (παρ. 6) ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 622/77 «περὶ εἰσπράξεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν οἰκοδομικῶν ἀδειῶν καταβαλλομένων φόρων κλπ.» (ΦΕΚ 171/Α), 87 καὶ 125 (παρ. 2) αὐτοῦ.

3. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 947/1979 «περὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν» (ΦΕΚ 169/Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 6 (παρ. 2) καὶ 62 (παρ. 1) αὐτοῦ.

4. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1032/1980 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος» (ΦΕΚ 57/Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 1 (παρ. 1), 2 (παρ. 2), 3, 7 καὶ 19 αὐτοῦ.

5. Τὴν ἀπὸ 17 Μαρτίου 1979 εἰσήγησιν - αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τῆς Δ/νσεως Παραδοσιακῶν Οἰκισμῶν καὶ Περιβάλλοντος (Γ7).

6. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 249/1979 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Οἰκισμοῦ).

7. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 292/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Χαρακτηρισμοί.

1. Χαρακτηρίζονται ὡς παραδοσιακοὶ οἰκισμοὶ πέραν τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 19.10.1978 Π.Δ. «περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς Παραδοσιακῶν Οἰκισμῶν τινῶν τοῦ Κράτους καὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν» (ΦΕΚ 594/Δ) ἤδη χαρακτηρισθέντων καὶ οἱ κάτωθι οἰκισμοὶ τῆς περιοχῆς τοῦ ὄρους Πηλίου:

Ἅγιος Βλάσιος, Ἅγιος Δημήτριος, Ἅγιος Ὀνούφριος, Ἅγιος Ἰωάννης, Ἀνήλιον, Ἄνω Γατζέα, Ἄνω Λεχώνια, Ἀργαλαστή, Ἀργυρέϊκα, Ἀφέται, Βένετο, Γλαφυραὶ (Κάπουρνα), Καλαμάκι (Πρόπαν), Κάλαμος, Κανάλια, Κατηγιώργης, Κατηχώρι, Κερασιά, Κορωπί, Λαμπινοῦ, Λαῦκος, Λεφόκαστρο, Λύρη, Μακρύρραχη, Μετόχι, Μηλίνα, Μούρεσι, Ξουρίχτι, Ξυνόβρυση, Παναγιὰ Τρικερίου, Προμύρι, Σταγιάτες, Συκῆ, Χόρτο, Ἀνακασιά, Ἁγία Παρασκευή, Ἁγία Κυριακὴ Τρικερίου, Ἀγριά, Καλὰ Νερά, Κάτω Γατζέα, Κάτω Λεχώνια, Πλατανιᾶς, Πλατανίδια καὶ Μελισσιάτικα.

2. Οἱ οἰκισμοὶ οἱ χαρακτηριζόμενοι ὡς παραδοσιακοὶ διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ οἱ προαναφερθέντες ἤδη χαρακτηρισμένοι διὰ τοῦ ἀπὸ 19.10.1978 (ΦΕΚ 594 Δ/13.11.1978) Π.Δ. διαχωρίζονται κατὰ ὁμάδας Ι, ΙΙ καὶ ΙΙΙ ὡς κάτωθι:

Ὁμὰς Ι.

Περιλαμβάνει τοὺς κάτωθι οἰκισμοὺς οἱ ὁποῖοι διατηροῦν τὸν παραδοσιακόν των χαρακτῆρα ἀνέπαφον καὶ χρήζουν ἀπολύτου προστασίας.

1. Μακρυνίτσα
2. Βυζίτσα
3. Πινακάτες

Ὁμὰς ΙΙ.

Περιλαμβάνει τοὺς κάτωθι οἰκισμούς, οἱ ὁποῖοι διατηροῦν τὸν παραδοσιακόν των χαρακτῆρα μὲ μικρὰς μόνον ἀλλοιώσεις.

1. Ἅγιος Βλάσιος
2. Ἅγιος Γεώργιος Νηλείας
3. Ἅγιος Δημήτριος
4. Ἅγιος Λαυρέντιος
5. Ἅγιος Ὀνούφριος
6. Ἀνήλιο
7. Ἄνω Βόλος
8. Ἄνω Γατζέα
9. Ἄνω Λεχώνια
10. Ἀργαλαστή
11. Ἀργυρέϊκα
12. Ἀφησσος
13. Ἀφέται
14. Βένετο
15. Δράκεια
16. Ζαγορὰ
17. Γλαφυραὶ (Κάπουρνα)
18. Καλαμάκι (Πρόπαν)
19. Κάλαμος
20. Κανάλια
21. Κατηγιώργης
22. Κατηχώρι
23. Κεραμίδι
24. Κερασιὰ
25. Κορωπὶ
26. Κισσὸς
27. Λαμπινοῦ
28. Λαῦκος
29. Λεφόκαστρο

30. Λύρη
31. Μακρυρράχη
32. Μετόχι
33. Μηλιές
34. Μηλίνα
35. Μούρεσι
36. Νεοχώρι
37. Νταμούχαρι
38. Ξουρίχτι
39. Ξυνόβρυση
40. Παναγία Τρικερίου
41. Πορταριά
42. Πουρί
43. Προμύρι
44. Σταγιάτες
45. Συκή
46. Τρίκερι
47. Τσαγκαράδα
48. Χορευτό
49. Χόρτο.

'Ομάς ΙΙΙ.

Περιλάμβάνει τους κάτωθι οικισμούς οι όποιοι διατηρούν ολιγώτερα παραδοσιακά στοιχεία και ευρίσκονται πλησίον της πόλεως του Βόλου ή είναι παραθαλάσσιοι.

1. 'Ανακασιά
2. 'Αγία Κυριακή (Τρικερίου)
3. 'Αγία Παρασκευή (Δήμου Βόλου)
4. 'Αγριά
5. Καλά Νερά
6. Κάτω Γατζέα
7. Κάτω Λεχώνια
8. Πλατανιάς
9. Πλατανίδια
10. Μελισσιάτικα
11. 'Άλλη Μεριά
12. 'Άγιος 'Ιωάννης.

'Άρθρον 2.

'Όροι δομήσεως.

Τα ελάχιστα όρια εμβαδού και διαστάσεων ως και οι λοιποί όροι και περιορισμοί δομήσεως των οικοπέδων των κειμένων εντός των οικισμών των περιλαμβανομένων εις τας ομάδας Ι, ΙΙ και ΙΙΙ της παρ. 2 του άρθρου 1 του παρόντος, νομίμως υφισταμένων προ του έτους 1923, είτε περιλαμβανομένων εντός εγκεκριμένου σχεδίου πόλεων, καθορίζονται ως κάτωθι:

1.α) 'Ελάχιστον πρόσωπον: είκοσι (20) μέτρα
'Ελάχιστον βάθος: τριάκοντα (30) μέτρα
'Ελάχιστον εμβαδόν: χίλια (1.000) τ.μ.

1.β) Κατ' εξαίρεσιν διά τον οικισμόν Τσαγκαράδας καθορίζονται:
'Ελάχιστον πρόσωπον: είκοσι πέντε (25) μέτρα
'Ελάχιστον βάθος: τεσσαράκοντα (40) μέτρα.
'Ελάχιστον εμβαδόν: χίλια πεντακόσια (1.500) τ.μ.

1.γ) Κατά παρέκκλισιν των προηγουμένων περιπτώσεων 1α και 1β θεωρούνται άρτια και οικοδομήσιμα τα οικόπεδα οικισμών:

α) Στερουμένων εγκεκριμένου σχεδίου εφ' όσον κατά τον χρόνον δημοσιεύσεως του παρόντος έχουν εμβαδόν και διαστάσεις μη υπολειπομένας των ελαχίστων τοιούτων των καθοριζομένων διά του από 19.7.1979 Π. Δ/τος «περί τροποποιήσεως των όρων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων των κειμένων εντός των ορίων των νομίμως υφισταμένων προ του έτους 1923 οικισμών, των στερουμένων εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου» (ΦΕΚ 401 Δ/79).

β) 'Εχόντων εγκεκριμένον ρυμοτομικόν σχέδιον και είτε στερουμένων όρων δομήσεως ως προς το εμβαδόν και τας διαστάσεις είτε εχόντων τοιούτους βάσει ειδικού Δ/τος, εφ' όσον κατά τον χρόνον δημοσιεύσεως του παρόντος έχουν εμβαδόν και διαστάσεις μη υπολειπομένας των διά του Ν.Δ. 8/1973 «περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού», (ΦΕΚ 124/Α) προβλεπομένων ή των τυχόν ισχυόντων δι' αυτά ειδικών διατάξεων.

2. Σύστημα δομήσεως ορίζεται των πτεούγων, αφιεμένης υποχρεωτικώς ελαχίστης αποστάσεως από των πλαγίων και οπισθίων ορίων του οικοπέδου μέχρι της ανεγερθησομένης οικοδομής ενενήκοντα εκατοστά του μέτρου (0,90).

3. Μέγιστον ποσοστόν καλύψεως των οικοπέδων ορίζεται εξήκοντα επί τοις εκατόν (60%) της επιφανείας αυτών, απαγορευομένης καλύψεως μείζονος των εκατόν πεντήκοντα τετραγωνικών μέτρων (150 τ.μ.) υπό μιας μόνον οικοδομής αλλ' επιβαλλομένης της μορφολογικής διασπάσεως της συνολικής καλύψεως εις τμήματα επιφανείας ουχί μείζονος των εκατόν πεντήκοντα τετραγωνικών μέτρων (150 τ.μ.) έκαστον, οσάκις η συνολική κάλυψις είναι μεγαλυτέρα.

3.α) Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται η μη κατά τα ως άνω διάσπασις της συνολικής καλύψεως, προκειμένου διά κοινωφελή κτίρια και τουριστικά τοιαύτα, και εφ' όσον ταύτα ανοικοδομούνται εκτός του κεντρικού πυρήνος του οικισμού. Διά τας περιπτώσεις αυτάς είναι υποχρεωτική η υποβολή εις την 'Επιτροπήν 'Ενασκήσεως 'Αρχιτεκτονικού 'Ελέγχου, προς κατ' αρχήν έγκρισιν, προμελέτης του ανεγερθησομένου κτιρίου. Αύτη θα περιλαμβάνη: α) τοπογραφικόν της περιοχής εις ό θ' απεικονίζεται τόσον η προς ανέγερσιν οικοδομή, όσον και αι τυχόν υφιστάμεναι όμοροι, β) φωτογραφίας του αμέσου προς την ανεγερθησομένην οικοδομήν περιβάλλοντος και γ) κατόψεις, τομάς και όψεις της ανεγερθησομένης οικοδομής υπό κλίμακα 1:100 τουλάχιστον. 'Η 'Επιτροπή 'Ενασκήσεως 'Αρχιτεκτονικού 'Ελέγχου, δύναται κατά την κρίσιν της να μεταβάλη την θέσιν της οικοδομής εντός του οικοπέδου, και να επιβάλη την διάσπασιν αυτής εις περισσοτέρας, επί σκοπώ όπως εξασφαλίζεται η διατήρησις της παραδοσιακής κλίμακος του οικισμού και εις τας υπό ανέγερσιν οικοδομάς.

4. Συντελεστής δομήσεως των οικοπέδων (σ.δ.) ορίζεται ογδοήκοντα εκατοστά (0,80).

5. Κατά παρέκκλισιν των εδαφίων 3 και 4 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται η ανέγερσις οικοδομών συνολικής επιφανείας όλων των ορόφων ουχί μείζονος των εκατόν είκοσι τετρ. μέτρων (120 τ.μ.) και υπό την προϋπόθεσιν ότι δεν θα προκύπτη ποσοστόν καλύψεως των οικοπέδων μείζον του ογδοήκοντα επί τοις εκατόν (80%).

6. Εις τον συντελεστήν δομήσεως του οικοπέδου προσμετρούνται οι υπόγειοι χώροι ή τμήματα αυτών εφ' όσον η οροφή των υπέρκειται της μέσης στάθμης του περιβάλλοντος τους υπογείους χώρους ή τα τμήματα αυτών φυσικού εδάφους πέραν του ενός μέτρου (1 μ.).

7. 'Ο μέγιστος επιτρεπόμενος αριθμός ορόφων ορίζεται εις τρείς (3), ανεξαρτήτως πλάτους οδού. 'Η Ε.Ε.Α.Ε. δύναται κατά την κρίσιν της να επιβάλη υποχώρησιν της οικοδομής εις το εσωτερικόν του οικοπέδου προς επίτευξιν μεγαλυτέρας αποστάσεως από της έναντι γραμμής δομήσεως.

8. Το μέγιστον επιτρεπόμενον ύψος των οικοδομών ορίζεται ως ακολούθως: Εις ουδεμίαν θέσιν των όψεων αυτών επιτρέπεται να υφίσταται ύψος υπερβαίνον τα δέκα μέτρα (10 μ.) μετρούμενον από του φυσικού εδάφους ή του προϋφισταμένου τεχνητώς διαμορφωμένου τοιούτου εις την εξεταζομένην θέσιν της οικοδομής μέχρι του υψηλοτέρου σημείου αυτής μη συμπεριλαμβανομένης της στέγης.

8.α) 'Υπεράνω του μεγίστου επιτρεπομένου ύψους της οικοδομής απαγορεύεται οιαδήποτε κατασκευή πλην στέγης, καπνοδόχων και αεραγωγών. Αι εξαιρούμεναι αύται κατασκευαί επιβάλλεται να έχουν μορφήν, διαστάσεις, κλίσεις κλπ. απολύτως συμφώνους προς τα παραδοσιακά πρότυπα. 'Ομοίως επιτρέπεται η εγκατάστασις ηλιακών θερμοσιφώνων — υπό την προϋπόθεσιν ότι οι μεν ηλιακοί συλλέκται θα ενσωματώνωνται εις την στέγην και εφ' όσον τούτο δεν είναι τεχνικώς εφικτόν θα επικάθηνται αυτής, ακολουθούντες απολύτως την κλίσιν της, το δε δοχείον αποθηκεύσεως του θερμού ύδατος θα τοποθετήται κάτωθεν της στέγης.

9. Εἰς περίπτωσιν ἀνεγέρσεως οἰκοδομῆς εἰς ἀντικατάστασιν παλαιᾶς τοιαύτης ὑφισταμένης κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἡ νέα οἰκοδομὴ τοποθετεῖται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς. Ἀλλαγὴ θέσεως τῆς νέας οἰκοδομῆς δύναται νὰ ἐπιτραπῆ μόνον μετ' ἔγκρισιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἀλλ' ἄνευ ὑπερβάσεως τῶν ἐπιτρεπομένων, συντελεστοῦ δομήσεως καὶ ποσοστοῦ καλύψεως.

Ἡ ὕπαρξις καὶ ἀκριβὴς θέσις τῆς παλαιᾶς οἰκοδομῆς ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου ὡς καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὁμόρους ἰδιοκτησίας θ' ἀποδεικνύεται διὰ φωτογραφιῶν θεωρημένων παρὰ τῆς ἁρμοδίας διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν ἀδειῶν κατεδαφίσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως Ἀρχῆς.

10. Ἀπαγορεύονται αἱ κατασκευαί: α) κτιρίων ἐπὶ ὑποστυλωμάτων (SUR PILLOTIS) καὶ β) λυομένων οἰκίσκων εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων τῶν οἰκισμῶν τοῦ ὄρους Πηλίου.

Ἄρθρον 3.

Σύνθεσις ὄγκων — Διάταξις κτιρίων — Μορφολογικὰ στοιχεῖα.

1. Ἡ διάταξις τῶν ὄγκων τῶν κτιρίων ἐπιβάλλεται νὰ προσαρμόζεται εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ περιβάλλοντος, ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν, τὴν κλίμακα καὶ τὰς ἀναλογίας τῶν ἐπὶ μέρους ὄγκων. Ἡ Ε.Ε.Α.Ε. δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τροποποιήσεις προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ περαιτέρω ἀνεξαρτοποίησις τμημάτων τοῦ ὄγκου τοῦ κτιρίου, μέχρι καὶ τῆς δημιουργίας πλειόνων ἀπολύτως διακεκριμένων κτιρίων, ἐὰν τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὰς συνθήκας καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ περιβάλλοντος.

2. Ἐπιβάλλεται ἡ κατασκευὴ τετρακλινοῦς ἢ πολυκλινοῦς στέγης διὰ τὴν κάλυψιν τῶν κτιρίων, μὲ τὰς ἀπολύτως ἐλαχίστας κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα κλίσεις καὶ πάντως οὐχὶ μεγαλυτέρας τῶν τριάκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (35%). Ἡ ἐπικάλυψις τῆς στέγης ἐπιβάλλεται νὰ γίνεται διὰ πλακῶν Πηλίου. Μόνον εἰς τοὺς οἰκισμοὺς τῆς ὁμάδος III τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος δύναται ἡ ἐπικάλυψις νὰ γίνῃ καὶ διὰ βυζαντινῶν κεράμων.

Ἡ κατασκευὴ τῆς τετρακλινοῦς ἢ πολυκλινοῦς κατὰ τὰ ὡς ἄνω στέγης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἔστω καὶ ἐὰν ἄνωθεν τοῦ κατασκευαζομένου τμήματος οἰκοδομῆς ἐπιτρέπεται ἢ προβλέπεται ἡ κατασκευὴ ἐπὶ πλέον ὀρόφου ἢ ὀρόφων.

Ἡ στέγη ἐπιβάλλεται νὰ προεξέχῃ ἐκ τῶν ὄψεων τοῦ κτιρίου κατὰ πεντήκοντα ἕως ἑβδομήκοντα ἑκατοστὰ (0,50 — 0,70) τοῦ μέτρου.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ἔναρξις καὶ ἐκτέλεσις τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν αἵτινες ἀκολουθοῦν τὰς τοιαύτας τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ καὶ τῶν τοίχων πληρώσεως τοῦ κτιρίου πρὸ τῆς πλήρους περατώσεως τῶν ἐργασιῶν κατασκευῆς τῆς στέγης καὶ τῆς ἐπικεραμώσεως αὐτῆς.

4. Αἱ ὄψεις τῶν κτιρίων δέον ὅπως προσαρμόζωνται εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ περιβάλλοντος μὲ τὰς ἀκολούθους ὑποδείξεις:

α) Ἀπαγορεύεται ἡ διαμόρφωσις ἐπιπέδου ὄψεως τοῦ κτιρίου μὲ κυριαρχοῦντα ἄξονα τὸν ὁριζόντιον, λαμβανομένων πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν μελλοντικῶν ὀρόφων τῶν δυναμένων νὰ κτισθοῦν νομίμως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναται ἡ Ε.Ε.Α.Ε. κατὰ τὴν κρίσιν της, εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, νὰ ἐπιτρέπῃ ἄλλως.

β) Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ κατασκευὴ ἀκολουθεῖ τὴν παραδοσιακὴν μορφὴν ἐπιβάλλεται ὁ μελετητὴς νὰ προβλέψῃ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῆς κατ' ἴσα διαστήματα διαζώματα (τσενάζ) ἐκ ξύλου συμπαγοῦς ἢ ὡπλισμένου σκυροδέματος ὕψους δέκα ἕως δέκα ἑπτὰ ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου (0,10 — 0,17 μ.).

γ) Οἱ χρωματισμοὶ τῶν τοίχων ἐξωτερικῶς ἐπιβάλλεται νὰ γίνωνται διὰ λευκοῦ χρώματος ἢ ἐλαφρῶν ἀποχρώσεων αὐτοῦ. Ἡ χρῆσις ἑτέρου χρώματος ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον τοῦτο κυριαρχεῖ ἢ ἐπαναλαμβάνεται συχνὰ εἰς τὰ παραδοσιακὰ κτίρια τῆς πλησίον περιοχῆς.

δ) Αἱ καπνοδόχοι τῶν ἑστιῶν (τζάκια) καὶ οἱ σωλῆνες ἀποχετεύσεων καὶ τῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων δέον νὰ τοποθετῶνται ἐξ ὁλοκλήρου ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ τοίχου (ἐντοιχισμένοι) ἢ ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἶναι ἐφικτόν, νὰ τοποθετῶνται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κτιρίου.

5. Ἅπαντα τὰ κουφώματα τῶν ὄψεων τῶν κτιρίων ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ξύλινα ὡς ἀκολούθως:

α) Τὰ ὑαλοστάσια νὰ χωρίζωνται δι' ὑποδιαιρέσεων (καΐτίων) εἰς τετράγωνα ἢ ὀρθογώνια πλαίσια.

β) Τὰ ἐξώφυλλα νὰ εναι ταμπλαδωτὰ ἢ καρφωτὰ (σανιδωτά), νὰ τοποθετῶνται δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον μὲ τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων τοῦ κτιρίου.

γ) Τὰ ἀνοίγματα ἐπιβάλλεται ν' ἀκολουθοῦν τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα, τόσον ὡς πρὸς τὴν θέσιν αὐτῶν εἰς τὸ κτίριον (καὶ ὄροφον), ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν μορφὴν καὶ τὰς συνήθεις αὐτῶν ἀναλογίας καὶ διαστάσεις.

δ) Τὰ ἀνοίγματα τῶν καταστημάτων δέον νὰ εἶναι περιωρισμένων διαστάσεων εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐπέρχεται διάλυσις τῶν ὄγκων τῶν κτιρίων εἰς τὴν βάσιν αὐτοῦ, τὰ δὲ κουφώματα αὐτῶν θὰ εἶναι ἀναλόγου κατασκευῆς μὲ τὰ ὑπόλοιπα κουφώματα τοῦ κτίσματος (ταμπλαδωτὰ — καρφωτά).

ε) Ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις σιδηρῶν κιγκλιδωμάτων ἀσφαλείας εἰς παράθυρα καὶ θύρας, μορφῆς ἁπλῆς (ράβδοι διατομῆς στρογγύλης ἢ τετραγώνου, αἱ ὁποῖαι σχηματίζουν τετράγωνα ἢ ὀρθογώνια σχήματα). Ταῦτα ὑποχρεωτικῶς θὰ χρωματίζωνται μαῦρα.

6. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ τῶν κατωτέρω στοιχείων.

α) Προεξοχῶν χώρων (κλειστοὶ ἐξῶσται) εἰς τὸν τελευταῖον ἐπιτρεπόμενον ὄροφον τοῦ κτιρίου καὶ εἰς ὅλας τὰς ὄψεις αὐτοῦ. Τὸ μέγιστον πλάτος αὐτῶν μετρούμενον ἐκ τῆς ἀντιστοίχου ὄψεως τοῦ κτιρίου δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰ ἑξήκοντα ἑκατοστὰ (0,60) τοῦ μέτρου, τὸ δὲ ὁλικὸν μῆκος των δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1/2 τῆς περιμέτρου τοῦ ὀρόφου. Εἰς τὰ ὑπόλοιπα τμήματα τοῦ ἰδίου ὀρόφου τοῦ κτιρίου ἐπιτρέπεται προεξοχὴ αὐτοῦ μέχρι 20 ἑκ. πλάτους. Ἅπασαι αἱ ὡς ἄνω προεξοχαὶ προσμετροῦνται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου. Ἐφ' ὅσον προβλέπεται ἡ κατασκευὴ εἰς τὸν τελευταῖον ὄροφον διωρόφου οἰκοδομῆς κλειστῶν ἐξωστῶν ἐπιβάλλεται ὅπως τὸ ἰσόγειον ἔχει μικτὸν ἐξωτερικὸν ὕψος τρία καὶ ἥμισυ μέτρα (3.50 μ.) μετρούμενον ἀπὸ τοῦ χαμηλοτέρου σημείου τοῦ ἴχνους τῆς οἰκοδομῆς (τομῆς τῶν ὄψεων αὐτῆς μετὰ τοῦ φυσικῶς ἢ προϋφισταμένου τεχνητῶς διαμορφωμένου ἐδάφους). Εἰς περίπτωσιν ὅμως τριωρόφου οἰκοδομῆς ἐπιβάλλεται ὅπως οἱ δύο πρῶτοι ὄροφοι ἔχουν μικτὸν ἐξωτερικὸν ὕψος ἓξ μέτρα καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου (6.50) μ. μετρούμενον κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ἀκριβῶς. Μικραὶ ἀποκλίσεις ἀπὸ τοῦ κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὁριζομένου ὕψους ἐπιτρέπονται μόνον μετ' ἔγκρισιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Τὸ ἐλεύθερον ὕψος ὀρόφου δέον ὅπως εἶναι τοὐλάχιστον δύο μέτρα καὶ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου (2.40 μ.).

β) Ἀνοικτῶν ἐξωστῶν περιωρισμένων διαστάσεων μόνο μετ' ἔγκρισιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε. Οὗτοι δὲν προσμετροῦνται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως. Οἱ ὡς ἄνω ἐξῶσται θὰ καλύπτωνται μὲ τὴν προέκτασιν τῆς στέγης τοῦ κτιρίου πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐξωστῶν ἐν προβόλῳ εἰς κατοικίας διωρόφους ἀγροτικοῦ τύπου, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐπιστέγασίς των. Πάντως, ὁ τρόπος κατασκευῆς καὶ ἡ μορφὴ τῶν ἐξωστῶν δέον ὅπως ἐναρμονίζωνται μὲ τὴν παραδοσιακὴν ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ κτιρίου.

γ) Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐξωστῶν ἐν ἐσοχῇ εἰς τὸ ἰσόγειον ἢ εἰς περίπτωσιν τριωρόφου οἰκοδομῆς εἰς τὸν τελευταῖον ὄροφον αὐτῆς μεγίστου πλάτους 2.00 μέτρων καὶ μεγίστου μήκους μέχρι τοῦ 1/3 τοῦ μήκους τῆς ἀντιστοίχου ὄψεως τοῦ κτιρίου. Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ γωνιακῶν ἐξωστῶν ἐν ἐσοχῇ. Οἱ ἐν ἐσοχῇ ἐξῶσται προσμετροῦνται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου. Ἐν πάσει περιπτώσει ἡ Ε.Ε.Α.Ε. δύναται κατὰ τὴν κρίσιν της εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις νὰ ἐπιτρέπῃ ἄλλως.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἀνοικτῶν ἐξωστῶν ἐν ἐσοχῇ ἢ ἐν προβόλῳ εἰς τοὺς οἰκισμοὺς τοὺς περιλαμβανομένους

εἰς τὴν ὁμάδα I καὶ II τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

δ) Ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις ὄψεων μετ' ἐν προβόλῳ ἐξωστῶν ἐκ τοῦ ὁρίου τῶν παρακειμένων καὶ τῶν ἔναντι ἰδιοκτησιῶν ὁρίζεται εἰς τέσσαρα (4.00) μέτρα.

ε) Τὰ κιγκλιδώματα τῶν ἀνοικτῶν ἐν ἐσοχῇ ἢ ἐν προβόλῳ ἐξωστῶν δέον νὰ εἶναι ἁπλῆς μορφῆς ξύλινα ἢ σιδηρᾶ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰ τοιαῦτα τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντος τῆς οἰκοδομῆς, κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Διὰ τοὺς οἰκισμοὺς τοὺς περιλαμβανομένους εἰς τὴν ὁμάδα III τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις μεταλλικῶν κιγκλιδωμάτων ἢ ἡ κατασκευὴ συμπαγῶν στηθαίων.

Ἀπαγορεύεται ὅμως ἡ χρησιμοποίησις ὑαλοπινάκων ἐν γένει ἢ πλαστικῶν ὑλικῶν ὡς κυρίων ἢ δευτερευόντων στοιχείων τῶν κιγκλιδωμάτων.

στ) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐξωτερικῶν κλιμάκων ὁδηγουσῶν εἰς τοὺς ὀρόφους, ἐκτὸς ἐὰν αὗται κατασκευάζονται ἐπὶ κεκλιμένου ἐδάφους ἢ ὁδηγοῦν εἰς διαφορετικὰ ἐπίπεδα αὐλῆς.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐξωτερικῆς κλίμακος ὁδηγούσης ἐκ πλατύσκαλου κυρίας εἰσόδου τοῦ ἰσογείου, μόνον μέχρι ὕψους πεντήκοντα ἑκατ. τοῦ μέτρου καὶ μὲ γραμμὴν ἀναβάσεως κάθετον πρὸς τὴν ὄψιν τῆς οἰκοδομῆς. Ἐὰν λόγῳ μεγαλυτέρας κλίσεως τοῦ ἐδάφους ἀπαιτεῖται μεγαλύτερον ἀνάπτυγμα κλίμακος τότε δύναται νὰ κατασκευασθῇ τὸ ὑπόλοιπον τμῆμα ἐπὶ τοῦ κεκλιμένου ἐδάφους εἰς ἕνα ἢ διαφορετικὰ ἐπίπεδα ἢ ἐν ἀνάγκῃ λόγῳ ἐλλείψεως χώρου δύναται ν' ἀναπτυχθῇ παραλλήλως πρὸς τὴν ὄψιν καὶ ἐν ἐπαφῇ μὲ αὐτήν.

Εἰς τοὺς οἰκισμοὺς τοὺς περιλαμβανομένους εἰς τὴν ὁμάδα III τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐξωτερικῆς κλίμακος μόνον εἰς περίπτωσιν προσθήκης ἀνεξαρτήτου λειτουργικῶς ὀρόφου ἐπὶ ὑπάρχοντος κτίσματος καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει παραλλήλως καὶ ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὴν ὄψιν τῆς οἰκοδομῆς. Τὰ κιγκλιδώματα τῶν κλιμάκων τῆς ἀνωτέρω παραγράφου κατασκευάζονται συμφώνως πρὸς τ' ἀναφερόμενα εἰς τὴν παράγραφον 6.ε. τοῦ παρόντος ἄρθρου. Αἱ ἀνοικταὶ κλίμακες δὲν προσμετροῦνται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως καὶ τὴν κάλυψιν τοῦ οἰκοπέδου. Ἅπαντα τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον στοιχεῖα προσαρμόζονται κατὰ τὴν μορφήν, τὸ ὑλικόν, τὸν τρόπον κατασκευῆς καὶ τοὺς χρωματισμούς, εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ περιβάλλοντος καὶ εἰς τὰς ὑποδείξεις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

7. α) Οἱ μανδρότοιχοι εἰς τοὺς οἰκισμοὺς τοὺς περιλαμβανομένους εἰς τὴν ὁμάδα I τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἐπιβάλλεται νὰ κατασκευάζωνται ἀπὸ ἐμφανῆ λιθοδομὴν ὁλόσωμον (ὄχι ἐπένδυσιν). Εἰς τοὺς οἰκισμοὺς τῶν ὁμάδων II καὶ III τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, δύναται οὗτοι νὰ κατασκευάζωνται καὶ ἀπὸ ὀπτοπλινθοδομὴν ἐπιχρισμένην ἐξωτερικῶς μὲ κοινὸν τριπτὸν ἐπίχρισμα, νὰ ἔχουν δὲ πλάτος τοὐλάχιστον εἴκοσι ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου (0,20 μ.). Τὸ ὕψος των δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ δύο (2) μέτρα. Ὁσάκις οἱ μανδρότοιχοι χρησιμεύουν συγχρόνως καὶ ὡς τοῖχοι ἀντιστηρίξεως δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὸ ὕψος τῶν δύο (2) μέτρων, ἂν αὐτὸ κριθῇ ἀπαραίτητον καὶ ἐγκριθῇ τοῦτο ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

β) Αἱ αὐλόθυραι τῆς κυρίας εἰσόδου ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ξύλιναι. Εἰς περίπτωσιν μανδροτοίχου μὲ ὕψος μεγαλύτερον τοῦ ἑνὸς μέτρου ἡ αὐλόθυρα τῆς κυρίας εἰσόδου ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ἐστεγασμένη μὲ τετρακλινῆ ἢ δικλινῆ στέγην.

8. Ἐγκαταστάσεις ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων.

8. α) Ἕκαστον ἔργον ὑποδομῆς τῶν Ὀργανισμῶν Κοινῆς Ὠφελείας (ΔΕΗ, ΟΤΕ κλπ.) ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ὑπόγειον. Ἡ τοποθέτησις τῶν μετρητῶν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος κλπ. ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου στοιχείου τῶν παροχῶν τῶν Ὀργανισμῶν Κοινῆς Ὠφελείας ἐπιβάλλεται νὰ γίνεται εἰς μὴ προβαλλομένην θέσιν τῶν κοινοχρήστων χώρων.

β) Οἱ Ὀργανισμοὶ Κοινῆς Ὠφελείας (ΔΕΗ, ΟΤΕ, κλπ.) ὑποχρεοῦνται ν' ἀναλαμβάνουν ἰδίαις δαπάναις τὴν ἐγκατάστασιν ἢ τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ βελτίωσιν τῶν ἐγκαταστάσεών των εἰς τὴν περιοχὴν ὥστε νὰ διατηρῆται ἡ μορφὴ τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται ν' ἀναλαμβάνουν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀρχικῆς μορφῆς ὁδῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων εἰς τοὺς ὁποίους ἐπενέβησαν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν δικτύων των.

γ) Ἑκάστη ἐργασία ἀφορῶσα εἰς τὴν διαμόρφωσιν, τροποποίησιν ἢ ἀνάπλασιν κοινοχρήστων χώρων (ὁδῶν πλατειῶν, κρηπιδωμάτων κλπ.) ἐκτελεῖται κατὰ τρόπον προσαρμοζόμενον εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

δ) Ἐπιβάλλεται ἡ ἐγκατάστασις ἀνὰ ἕκαστον οἰκοδομικὸν τετράγωνον μιᾶς ὁμαδικῆς κεραίας τηλεοράσεως καὶ εἰς μὴ προβαλλομένην θέσιν. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν εἰς οἰκοδομικὸν τετράγωνον, μία ἢ πλείονες μεμονωμέναι κεραῖαι, αὗται ἀντικαθίστανται διὰ μιᾶς ἐξυπηρετούσης ὁλόκληρον τὸ οἰκοδομικὸν τετράγωνον.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν, δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ ἐγκατάστασις, κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὁμαδικῆς κεραίας τηλεοράσεως, αἱ μεμονωμένως ἐγκαθιστάμεναι τοιαῦται, δέον νὰ τοποθετῶνται ἐγγὺς τοῦ κτιρίου καὶ τῆς περιφράξεως, ὥστε νὰ μὴν εἶναι αἰσθητὴ ἡ παρουσία των, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ λῆψις τοῦ ὀπτικοῦ καὶ ἀκουστικοῦ σήματος.

ε) Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ ἀνάρτησις φωτεινῶν ἐπιγραφῶν ἢ διαφημίσεων. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις ἁπλῶν ἐπιγραφῶν κοινῶν ἢ ἐγχρώμων κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἥτις θέλει ἐγκρίνει καὶ τὴν θέσιν, τὰς διαστάσεις καὶ τὴν μορφὴν αὐτῶν.

Αἱ ἐπιγραφαὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀναγεγραμμέναι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἐπιτρέπεται ἡ ὕπαρξις ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς καὶ ξενογλώσσων τοιούτων (μεταφραζουσῶν τὴν Ἑλληνικὴν) ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ ξενόγλωσσα στοιχεῖα δὲν θὰ ὑπερβαίνουν εἰς μέγεθος τὰ Ἑλληνικά.

στ) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις ἐπιγραφῶν ἐπὶ στηθαίων δωμάτων, ἐξωστῶν καὶ κλιμάκων, καθὼς καὶ ἡ τοποθέτησις ἰκριωμάτων ἐν γένει ἐπὶ δωμάτων τῶν κτιρίων ἐντὸς τῶν ἀκαλύπτων χώρων τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων τοῦ οἰκισμοῦ. Ὁμοίως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις διαφημίσεων εἰς χώρους μὲ ἰδιαίτερα φυσικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ἀρχαιολογικοὺς χώρους.

ζ) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἢ ἡ ἀλλαγὴ οἱουδήποτε στοιχείου κοινοχρήστων χώρων ὡς πλακοστρώσεων ὁδῶν καὶ πλατειῶν, φρεάτων κρηνῶν, ἀναβαθμῶν, δένδρων καὶ τοξωτῶν ἀνοιγμάτων. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι διὰ τὴν κατεδάφισιν ἢ ἀντικατάστασιν ἢ ἀναμόρφωσιν τινὸς ἐκ τῶν ἄνω στοιχείων τῶν κοινοχρήστων χώρων ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

η) Ἡ ἐπικάλυψις τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν ἐπιβάλλεται νὰ γίνεται κατὰ τοὺς παραδοσιακοὺς τρόπους κατασκευῆς ἢ μὲ σύγχρονα ὑλικὰ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

θ) Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ πετασμάτων διὰ μονοχρώμου ὑφάσματος μόνον εἰς περίπτωσιν καταστημάτων καὶ χώρων παραμονῆς ἀτόμων, κέντρων ἀναψυχῆς, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. καὶ μόνον εἰς τοὺς οἰκισμοὺς τῶν ὁμάδων II καὶ III τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

9. Πρὸ τῆς χαράξεως ἐπαρχιακῆς, κοινοτικῆς ἢ δημοτικῆς ὁδοῦ ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς μελέτης ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἥτις δέον νὰ κοινοποιεῖται εἰς τοὺς ἁρμοδίους φορεῖς ἐγκαίρως (Δ/νσιν Παραδ. Οἰκισμῶν τῆς Γεν. Δ/νσεως Οἰκισμοῦ, Ε.Ο.Τ., ΥΠ.Π.Ε. κλπ.) πρὸς ἐνημέρωσιν.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρεπόμεναι χρήσεις.

1. Ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν εἰς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος οἰκισμῶν, ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις κτιρίων κοινῆς ὠφελείας καὶ κοινωνικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἀπαγορεύεται ὅμως ἡ κατασκευὴ οἱουδήποτε κτιρίου, ἡ χρῆσις τοῦ ὁποίου θὰ ὀχλοῦσε ἀπαραδέκτως τὴν περιοχήν, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις ἀκαλύπτων χώρων δι' ἀπορρίμματα.

Ἄρθρον 5.

Παρεκκλίσεις.

1. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἀποκατάστασιν παλαιῶν κτιρίων, ἀντιπροσωπευτικῶν τῆς παραδοσιακῆς ἀρχιτεκτονικῆς, χορηγεῖται ἄδεια οἰκοδομῆς, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἔστω καὶ ἂν αἱ αἰτούμεναι νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐργασίαι ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Εἰς τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ἐπιτρέπεται ἡ προσθήκη κατ' ἐπέκτασιν ἀπαραιτήτων χώρων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς κατοικίας, ὅπως λουτροῦ καὶ κουζίνας, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ὑπάρχουν ἢ δὲν δύνανται νὰ δημιουργηθοῦν ἐντὸς τοῦ ὑπάρχοντος κτίσματος, καθὼς καὶ ἡ κατασκευὴ φούρνου κατ' ἐπέκτασιν ἢ ἀνεξαρτήτως τοῦ κτιρίου.

Ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ θέσις τῆς παλαιᾶς οἰκοδομῆς ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου θ' ἀποδεικνύεται διὰ φωτογραφιῶν, θεωρημένων ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀδείας Πολεοδομικῆς Ἀρχῆς.

2. Προκειμένου περὶ κτισμάτων ἐρειπωμένων ἢ κατεδαφιστέων ὡς ἑτοιμορρόπων ἢ ἐπικινδύνων ἀντιπροσωπευτικῶν τῆς παραδοσιακῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναστήλωσίς των ἔστω καὶ ἐὰν αἱ ἀπαιτούμεναι νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐργασίαι ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος, κατόπιν ὅμως τεκμηριωμένης ἐρεύνης, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προκύπτῃ ἡ ἀκριβὴς ἀρχικὴ μορφὴ τοῦ κτίσματος καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως κατὰ περίπτωσιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἢ τοῦ ΥΠ.Π.Ε.

Ἄρθρον 6.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

1. Διὰ τὴν κατεδάφισιν παλαιῶν κτισμάτων ἢ τὴν ἀφαίρεσιν λειτουργικῶν ἢ διακοσμητικῶν στοιχείων ἐξ αὐτῶν ὡς καὶ διὰ τὴν καθαίρεσιν ἐξοπλισμοῦ ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων χώρων (μάνδραι, λιθόστρωτα, κρῆναι, φρέατα, κοπή, ἀξιολόγων δένδρων κλπ.) ἀπαιτεῖται ἄδεια. Ἡ σχετικὴ ἄδεια κατεδαφίσεως ἢ καθαιρέσεως παρέχεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἢ —κατὰ περίπτωσιν— τοῦ ΥΠ.Π.Ε. καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ πρὸς κατεδάφισιν ἢ καθαίρεσιν στοιχεῖον δὲν ἀποτελεῖ ἀξιόλογον ἢ χαρακτηριστικὸν πρότυπον δεῖγμα τῆς περιοχῆς καὶ ἡ ἀφαίρεσις αὐτοῦ δὲν θ' ἀλλοιώσῃ τὴν αἰσθητικὴν ἑνότητα πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς ἀναφερομένης εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

2. Διὰ τὴν διαμόρφωσιν ἀκαλύπτων χώρων τῶν οἰκοπέδων ἐπιτρέπονται μόνον αἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι ἐκσκαφαί.

Εἰς περίπτωσιν κεκλιμένου ἐδάφους ἐπιτρέπεται ἡ διαμόρφωσις τοῦ οἰκοπέδου δι' ἀναλημματικῶν τοίχων ἢ πρανῶν μεγίστου ὕψους ἑνὸς καὶ ἡμίσεως (1,50) μέτρου, ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους.

Παρέκκλισις τοῦ ἀνωτέρω μεγίστου ὕψους ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἢ —κατὰ περίπτωσιν— τοῦ ΥΠ.Π.Ε. καὶ μόνον εἰς περιπτώσεις ὅπου τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀπολύτως διὰ λόγους τεχνικοὺς ἢ αἰσθητικοὺς καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ κατασκευὴ αὕτη δύναται νὰ ἐνταχθῇ αἰσθητικῶς εἰς τὸ περιβάλλον.

3. Εἰς περίπτωσιν κατασκευῆς τοίχων ἀντιστηρίξεως, οὗτοι διαμορφοῦνται ἀπὸ ἀπόψεως ὑλικοῦ καὶ τρόπου κατασκευῆς, συμφώνως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἢ —κατὰ περίπτωσιν— τοῦ ΥΠ.Π.Ε.

4. Δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 102 τοῦ ΓΟΚ/1973, διὰ τοὺς οἰκισμοὺς τῶν ὁμάδων Ι ΙΙ καὶ ΙΙΙ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 7.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Διὰ τὴν χορήγησιν οἱασδήποτε ἀδείας δι' ἀνέγερσιν νέου κτιρίου ἢ προσθήκης ἢ ἐπισκευῆς κλπ. ὡς καὶ κατεδαφίσεως ἢ καθαιρέσεως στοιχείων ἐξ ὑπαρχουσῶν οἰκοδομῶν, ἀπαιτεῖται, πέραν τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τῶν κειμένων σχετικῶν διατάξεων στοιχείων καὶ ἡ ὑποβολὴ δύο τουλάχιστον φωτογραφιῶν διὰ τῶν ὁποίων θ' ἀποδεικνύεται ἡ θέσις τοῦ οἰκοπέδου μετὰ τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος κτίσματος καὶ αἱ ὅμοροι ἰδιοκτησίαι μετὰ τῶν ἐντὸς αὐτῶν κτισμάτων. Αὗται δέον νὰ θεωροῦνται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ζητουμένης ἀδείας Πολεοδομικῆς Ἀρχῆς.

2. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας, ἀνεγέρσεως νέας οἰκοδομῆς, ἐπισκευῆς ἀποκαταστάσεως, προσθήκης ἢ κατασκευῆς ἔργων, κατεδαφίσεως ἢ καθαιρέσεως στοιχείων οἰκοδομῶν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

3. Ἄδειαι ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μὴ ἐφαρμοσθεῖσαι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀναθεωροῦνται ἐν ὅλῳ ἢ διὰ τὰς ὑπολοίπους ἐργασίας, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος καὶ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Ἄρθρον 8.

1. Ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως διὰ τὴν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος οἰκισμῶν ἀλλ' ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάγονται οὗτοι, περιοχὴν ἰσχύουν οἱ προβλεπόμενοι διὰ τοῦ ἀπὸ 6.10.78 Π. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν γηπέδων τῶν κειμένων ἐκτὸς τῶν ρυμοτομικῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν» (ΦΕΚ 538 Δ/78) ἐξαιρέσει τοῦ ἄρθρου 4.

2. Διὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω περιοχὴν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 5 καὶ αἱ παρ. 1, 2, 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

Ἡ Ε.Ε.Α.Ε. δύναται κατὰ τὴν κρίσιν της νὰ ἐπιφέρῃ μικρὰς ἀλλαγάς, διὰ λόγους λειτουργικούς. Ἐπίσης δύναται ἡ ἐπικάλυψις τῆς στέγης εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν νὰ γίνεται διὰ βυζαντινῶν κεράμων.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουνίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(4)

Περὶ εἰδοποιήσεως γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ προσκυρώσεως καὶ ρυμοτομήσεως ἰδιοκτησίας Εἰς Παληὸ Καβάλας.

Ἡ Ζωὴ θυγάτηρ Κλεοβούλου Κολιοπούλου ἤδη σύζυγος Γεωργίου Ζαχαριάδη, κάτοικος Καβάλας, γνωστοποιεῖ ὅτι κατέθεσεν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δρχ. 9.455 ὑπὲρ τοῦ Κων/νου Ἐλευθεριάδη κατοίκου Καβάλας πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως λόγῳ προσκυρώσεως καὶ ρυμοτομήσεως τοῦ ἀκινήτου τοῦ ἄνω εἰς Παληὸ Καβάλας, ὡς ὁριστικῶς προσδιωρίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 211/1979 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Θράκης περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀναλογούσης δικαστικῆς δαπάνης ἐπιδικασθείσης ὑπὲρ τοῦ ἄνω, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 90/18.4.1980 γραμματίου συστάσεως παρακαταθέσεως ὑποκαταστήματος Καβάλας.

Καβάλα, 17 Ἰουνίου 1980

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΝΙΚ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

(Ἀριθ. τριπλ. 35334/80 τοῦ Δημοσίου Ταμείου Καβάλας τῆς 28.6.80)

(5)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως ἀναλογούσης εἰς τὰ δένδρα καὶ τὸ περίφραγμα ἀπαλλοτριωθέντος οἰκοπέδου εἰς θέσιν «Πάτημα» τῆς Κοινότητος Βριλησσίων Ἀττικῆς.

Οἱ 1) Χαρὰ σύζυγος Μιλτιάδου Μπάμπου, 2) Παῦλος Ἀγγελῆ Πέτροβας καὶ 3) Κων/νος Βασ. Λαγός, παρακατέθεσαν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δραχμὰς (19.600) δέκα ἐννέα χιλιάδας ἑξακοσίας ὡς προσωρινὴν ἀποζημίωσιν, ἀποδοτέαν εἰς τοὺς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρισθησομένους δικαιούχους τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ὀφειλομένης ὑπὸ τῆς Κοινότητος Βριλησσίων Ἀττικῆς, διὰ (7) ἑπτὰ δένδρα καὶ ἑκατὸν δέκα (110) συρμάτινον περίφραγμα, κειμένων ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τῶν ἐμφαινομένων εἰς τὴν μνημονευομένην κατωτέρω πρᾶξιν ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴν σχεδιάγραμμα ὑπὸ τοὺς ἀριθμούς: 1—2—5—6—1, β) 6—5—10—9—6, γ) 2—3—4—5—2, δ) 5—4—11—10—5, ε) 27—28—1—6—7—27, στ) 7—6—9—8—7 καὶ ζ) 27—28—33—34—27.

Αἱ προδιαληφθεῖσαι ἐκτάσεις ἀπηλλοτριώθησαν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 12.9.74 Προεδρικοῦ Δ/τος (ΦΕΚ 238 Δ τῆς 4.10.74) περὶ τροποποιήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Βριλησσίων Ἀττικῆς, ὡς καὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν, δι' οὗ (Π Δ/τος) ἐνεκρίθη ἡ τροποποίησις καὶ ἐπέκτασις τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Βριλησσίων Ἀττικῆς, ὡς καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ ρυμοτομικοῦ Σχεδίου Χαλανδρίου, εἰς τὴν περιοχὴν «Πάτημα» τῆς Κοινότητος Βριλησσίων Ἀττικῆς, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου (Π. Δ/τος) συνετάγη ἡ ὑπ' ἀριθ. 161/78 πρᾶξις τακτοποιήσεως, προσκυρώσεως καὶ ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως λόγω ρυμοτομίας τῆς Δ/σεως Πολεοδομίας τοῦ Διαμερίσματος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴν ἀπὸ 23.10.78 σχεδιάγραμμα τῆς Ἀρχιτέκτονος μηχανικοῦ Χαρᾶς Τζελέπη, διορθωθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτοκόλλου 21932/1488/1979 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς, Διαμερίσματος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς.

Ὡς εἰκαζόμενος δικαιοῦχος τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης φέρεται ὁ Θεόδωρος Ἀποστόλου Βαρβουζάνης. Ἡ προσωρινὴ τιμὴ τῶν δένδρων καὶ τοῦ περιφράγματος προσδιωρίσθη εἰς δραχμὰς α) χιλίας πεντακοσίας (1.500) δι' ἑκάστην ἀμυγδαλέα, (1.000) χιλίας δι' ἑκάστην ἐλαίαν, καὶ ὀκτακοσίας (800) δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν δένδρων καὶ εἰς (100) ἑκατὸν δραχμὰς δι' ἕκαστον τρέχον μέτρον τοῦ περιφράγματος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 731/80 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν (Τμῆμα ἀπαλλοτριώσεων).

Διὰ τὴν συντέλεσιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ταύτης ὑπεβλήθη εἰς τὴν Ἐφορίαν Κεφαλαίου Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, ἡ ὑπ' ἀριθ. 7637/27.6.80 δήλωσις Φόρου Μεταβιβάσεως ἀκινήτου καὶ κατεβλήθη ὁ ἀναλογῶν φόρος καὶ τὰ τέλη χαρτοσήμου, ἐκδοθέντων τῶν ὑπ' ἀριθ. 23907/80 καὶ 24849/80 τριπλοτύπων τοῦ Ταμείου εἰσπράξεως Κεφαλαίου Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς. Πρὸς πίστωσιν τῆς καταθέσεως τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ τὸ ὑπ' ἀριθ. 592592/1980 γραμμάτιον συστάσεως παρακαταθήκης, ὅπερ καὶ κατετέθη εἰς τὸν συμ/φον Ἀθηνῶν Γεώργιον Σγουμπόπουλον, κάτοικον Ἀθηνῶν, ὁδὸς Φειδίου ἀριθ. 6, συνταχθείσης περὶ τούτου τῆς ὑπ' ἀριθ. 17131/78 πράξεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουνίου 1980

Οἱ καταθέται
ΧΑΡΑ σύζ. ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΜΠΑΜΠΟΥ
ΠΑΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΗ ΠΕΤΡΟΒΑΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΛΑΓΟΣ

(Ἀριθ. τριπλ. 54588/28.6.80 τοῦ Δημ. Ταμ. Δικ. Εἰσ. Ἀθηνῶν).

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

(6)

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν «περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης καταθέσεως χρηματικοῦ ποσοῦ, πρὸς ἀποζημίωσιν ἀκινήτου, ἐν Ἁγίῳ Νικολάῳ Νομοῦ Λασιθίου» τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 619 Φ.Ε.Κ. τῆς 2ας Νοεμβρίου 1979 (τεῦχος Δ') γίνεται ἡ κατωτέρω διόρθωσις ὡς πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ Β' Καταθέτου (Ἰωάννας Ἐμμ. Ζερβοῦ):

Ἀπὸ τὸ λανθασμένον «Ἰωάννης Ἐμμ. Ζερβὸς» εἰς τὸ ὀρθὸν «Ἰωάννα Ἐμμ. Ζερβοῦ, τὸ γένος Φιλίππου Μαυρικάκη».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουνίου 1980

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Γ. ΣΤΕΡΓΙΟΥ

(Ἀριθ. τριπλ. ΙΘ' Δημ. Ταμείου Ἀθηνῶν 24037/1980)

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ